

[Finansministeren.]

H. C. Hansen, omtalte min nytårstale i radioen, hvor jeg havde talt om det ønskelige i, at der kom mere konkurrence, og også havde sagt, at der var et behov for en udrensning af visse dele af vor industri.

Jeg vedstår denne udtalelse; det kan jo desværre ikke nægtes, at der i de 20 år, vi har haft den direkte importregulering, har været en del produktion, der er udviklet på en måde, som ikke er holdbar under den mere skarpe konkurrence, vi jo efterhånden vil komme ind i. Derfor er det nødvendigt, at vi ikke i det lange løb bliver ved at undslå os for tilpasningsprocessen. Det kan jo heller ikke socialdemokratiet mene. Jeg erindrer tydeligt, at den i øjeblikket fraværende, men snart hjemkommende tidligere handelsminister, det ærede medlem hr. J. O. Krag, i 1950 erklærede sig enig med mig i det synspunkt, at målet måtte være en videreføring af liberaliseringen, således at vi kunne afvikle de direkte importrestriktioner efterhånden. Men det er klart, at hvis man gør det hurtigt, kan det ikke undgås, at der kommer en del overgangsvanskeligheder — det er derfor, vi ikke følger retsforbundet.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. H. C. Hansen, når han i går sagde, at vi ikke har turdet liberalisere til bunds. Selvfølgelig tør vi ikke det i øjeblikket. For det første fordi vor valutastatus ikke tillader det, men for det andet fordi vi finder det rimeligt, at man gør overgangen nogenlunde lempelig. Når man nu har haft dette stærke restriktionssystem i 20 år, er det selvfølgelig en skarp overgang pludselig at komme ud i frihed, og derfor er det rimeligt at lempe overgangen, skåne beskæftigelsen, skåne produktionen i overgangstiden, og det er dette, vi tilsigter ved at føre toldsatserne op på en højde, der i forhold til varepriserne i hvert fald nærmer sig til det, der var før valutacentralens indførelse. Vi påkalder alle produktions- og beskæftigelsesvenlige kræfters medvirken på dette område.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard indrømmede, at der var en vis konsekvens i, at jeg opstillede denne samtidighed mellem den fremadskridende liberalisering og toldjusteringen, men han mente, at de beskyttede industrier havde haft tilstrækkelig tid til at konsolidere sig. Det er i og for sig rigtigt for de bedre virksomheders vedkommende, men det, der er faren, er jo dette, at de mindre effektive virksomheder ikke har benyttet tiden til at nedsætte deres omkostninger sådan, at de er fuldtud konkurrencedygtige. Hvad kan det hjælpe, at de

gode virksomheder har konsolideret sig, hvis de mindre gode har forsømt at få deres omkostninger nedbragt. Det er jo således, at de ikke har haft nødvendighedens tvang over sig, og derfor må man desværre regne med, at der er en del virksomheder, som ikke er konkurrencedygtige. Det er for at give dem en tid til at komme mere på højde med den internationale udvikling, at vi foreslår denne ajourføring af en del af toldsatserne.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte mig, om jeg mente, det var forsvarligt at komme med dette forslag overfor andre lande, idet vi jo overfor de andre lande i OEEC havde krævet, at de skulle nedsætte deres toldsats. Ja, det mener jeg det er, for man må jo tilstå, at Danmark har ikke haft succes med sine henstillinger til andre lande om at nedsætte deres toldsats. Tværtimod har det ene land efter det andet gennemført meget betydelige toldforhøjelser, og de resultater, der er opnået i Ancecy og Torquay, har jo været yderst beskedne. Derfor må naturligvis vort svar være det, at når vi ikke har kunnet opnå det, vi anser for rimeligt fra de andre landes side, ja, så må vi have den samme frihed som andre lande.

Noget helt andet er naturligvis sagens behandling. Jeg erkender fuldtud, og regeringen erkender fuldtud, at vi ikke kan gennemføre det store arbejde, som en fuldstændig toldreform er, på de 3—4 uger, der er gået fra fremsættelsen af dette forslag til den dag, da vi håber at kunne sende rigsdagen hjem. Det har heller ikke været regeringens tanke. Derfor nævnte vi i fremsættelsestalen muligheden af en kommissionsbehandling. Men det gælder om, at vi nu kommer i gang, og jeg går ud fra, at man nedsætter et udvalg, som vil få to opgaver, nemlig for det første at drøfte de mere aktuelle problemer, som er i dette toldforslag, og for det andet at drøfte den videre fremgangsmåde: Hvordan skal kommissionen sammensættes, hvilket kommissorium skal man give den, og hvilken frist skal man give den? Det ville være praktisk at få den endelige behandling af dette spørgsmål, den endelige affiling af toldloven, knyttet til den skattereform, som vi skal i gang med i næste rigsdagssamling.

Jeg nævnte de mere aktuelle ting, og der vil jeg gerne sige, at det er selvfølgelig rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at mange af de sats, der her foreslås forhøjet, gælder varer, som ikke endnu er liberaliseret. Til gengæld vil så nogle af dem gælde varer, som vi håber at kunne liberalisere i den næste tid. Derfor